

ת"ד 3688/11 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל מחיסן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 3688-06 מדינת ישראל נ' מחיסן
תיק חיזוני: 43-213/2010

בפני כב' השופט - ס. נשיא יהושע צימרמן
המואשימה מדינת ישראל
נגד אסמאעיל מחיסן
הנאשם

פסק דין

החלתי לזכות את הנאשם וזאת מחתמת הספק.

כתב האישום וטייעוני הצדדים

הנאשם הוגש כי בתאריך 19/08/2010 בשעות הבוקר, נהג אוטובוס (להלן: "האוטובוס") במודיעין עלית בשדרות יחזקאל לכיוון כיכר השבעתיים, ובגיעו לכיכר לא נתן זכות קידמה לרכב פרטי (להלן: "הפרטיה") נהוג בידי לי רועי (להלן: "המעורב") שנסע באותה עת בתוך הכיכר. לטענת התביעה, הנאשם נכנס לכיכר, חסם דרכו של המעורב וגרם להתנגשות בין כלי הרכב; כתוצאה מההתנגשות נזקקו שני כלי הרכב והמעורב נחבל בגופו.

בפני בית המשפט העידו מטעם התביעה בוחן התנוועה, رس"מ אייל כהן (להלן: "הבחן") והמעורב, ומטעם ההגנה העיד הנאשם.

לבית המשפט הגיעו, על ידי הבוחן, סקיצה של מקום התאונה ת/1, נספח לסקיצה ת/2, תרשימים ת/3, דוח בוחן ת/4 (4 עמודים), הודיעת הנאשם ת/5, דיסקט טכוגרפ ת/6, ולוח צלומים ת/7 (28 צלומים).

בבסיס המחלוקת בין הצדדים עמדה השאלה האם, כגרסת הנאשם, המעורב הגיע מכיוון נסיעת הנאשם (כוון כללי - צפון), או שמא, כגרסת התביעה, המעורב הגיע משמאל לכיוון נסיעת האוטובוס (כוון כללי - מזרח).

בכוון נסיעת הנאשם יש שני נתיבים. לטענת הנאשם, המעורב שנסע בכיוון נסיעתו הגיע מאחוריו ועקבו מהנתיב השמאלי. בשלב זה הנאשם החל בכניסתו לתוך הכיכר ובאותה עת המעורב פנה פניה צדעה ימינה לתוך נתיב הנסעה של האוטובוס, חסם את דרכו והביא להתנגשות. מנגד טענת התביעה כי המעורב הגיע משמאלו של הנאשם ולא מכיוון

עמוד 1

נסיעתו, הנאשם לא נתן זכות קדימה למעורב שנכנס לכיכר לפני הנאשם, ובעת נסיעת המעורב בכיכר, נכנס האוטובוס לכיכר ופגע בו.

דין והכרעה

ניתן לנתח את המחלוקת העובדתית בדבר כיוון נסיעת המעורב, כפי שפורט לעיל, ואולם לטעמי אין צורך להדרש לשאללה זו ולאפשרות היתכוונה של גרסת הנאשם וזאת מכיוון שאף אם קיבל את גרסת התביעה לעניין כיוון נסיעת המעורב - הרי שנוצר ספק סביר באשר לאשמה, כפי שאפורט להלן.

כאשר מתקרב הנאשם לכיכר עליו לפעול לפי הוראות התמרור ולתת זכות קדימה לרכב הנמצא משמאלו בכיכר. הנאשם בכניסתו לכיכר מחויב כאמור לרכיבים בכיכר והנמצאים בתחום שדה ראייתו.

כדי לקבוע האם המעורב היה בתחום הרכיר ותחום שדה ראייתו של הנאשם בעת כניסה לכיכר יש לבחון מספר נתונים והם: מהירות האוטובוס, מהירות הפרטית, נקודת האימפקט ביחס לכינסה לכיכר ושדה הראייה של הנאשם בעת כניסה לצומת.

בחינת נתונים אלו בחומר הראיות מעלה כי האוטובוס נע במהירות נמוכה בעת כניסה לכיכר לצומת (חקירת הבוחן, עמוד 7 שורה 3), מהירות הפרטית לא נבדקה (חקירת הבוחן, עמודים 3 ו-4), נקודת האימפקט הייתה כ-14 מטרים מכניסת האוטובוס לכיכר (בהתאם לת/3) ושדה הראייה של הנאשם היה של חמישים מטר לכיוון מזרח (המקום ממנו הגיעו הפרטית; ת/4 ס'4).

בחינת הנתונים מעלה כי לאור העובדה כי האוטובוס נע במהירות נמוכה בעת כניסה לכיכר וכי שדה הראייה של הנאשם היה של חמישים מטר לכיוון מזרח הרי שקיים אפשרות כי טרם כניסה לצומת לא ראה הנאשם את הפרטית, מכיוון שהוא טרם הופיע בטוח ראייתו ונכנס, וכך, בגלישה איטית, לצומת. בפרק הזמן זהה, בו התקדם האוטובוס 14 מטרים, נכנסה הפרטית לטוח ראייתו של הנאשם ועברה את המרחק שמתחילת טוח ראייתו של הנאשם ועד לנקודת האימפקט.

הבחן מוסר בעדותו כדלקמן "עניתי קודם לגבי מהירות רכב ב (רכב המעורב צ.י.) שהוא לא רלוונטי זו שאלה שהיתה צריכה להישאל אך עדין היא לא רלוונטית לקרות התאונת" (עמ' 9 ש' 29-30). אין אני תמים דעים עם הבוחן שהרי מהירות נסיעת המעורב ניתנת לגזר כמה זמן נדרש לו כדי לחלוף את שדה הראייה מכיוון הנאשם לכיוון המעורב ובהתאם לכך ניתן להסיק, כפי שיפורט להלן, האם בזמן כניסהenniferו נסיעת הנאשם לכיכר, המעורב היה בתוך או מחוץ לשדה הראייה.

הבחן לא עשה בדיקות אלו, וסביר כאמור מהירות המעורב אינה רלוונטית. ככל הבחן סבר שאין מקום לחישובים בתאונת זו (עמ' 9 ש' 25-27) ואף בנזודה זו אינו מסכים עמו, ואסביר:

אם מהירות נסיעת המעורב הינה 50 קמ"ש (נתון שלא נשלל) דהיינו מהירות של 13 מטר בשניה לערך, המעורב חולף את מרחק שדה הראייה מכיוון נסיעת הנאשם בכ-4 שניות. אם מהירות הנאשם הינה כ- 15 קמ"ש (הבחן אישר

שמהירותו הייתה נמוכה) דהינו 4 מטר לשניה לערך, הרי שהנואם נסע עד מקום האימפקט קרוב ל 4 שניות. לפיכך לאמן הנמנע שבכニסתו של הנואם לכיכר, המעורב היה מחוץ לשדה ראיתו, הנואם החל בנסעה משך כ- 4 שניות עד הגיעו למקום האימפקט ואלו אותן 4 שניות לערך שבהן המעורב חלף את 50 המטרים של שדה הראייה. כמובן מדובר בחישוב משוער ביותר. אילו היו בפנינו נתונים מלאים ניתן היה לערכו חישוב מדויק יותר אולם אלו לא הובאו כפי שניתנו היה לצפות, ומהחישוב המשוער דלעיל עולה כי מתעורר ספק אשר הנואם זכאי להונאות ממנו.

יתרה מזאת, הזרoit בה נמצאה הפרטית ביחס לאוטובוס בנקודות האימפקט (כפי שניתנו להתרשם מהמציאות בתרשים-ת/
3) יכולה לתמוך באפשרות ולפיה האוטובוס אכן החל בכניסתו לכיכר טרם הגעת הפרטית, ומשהgiaן המעורב לכיכר כאשרacea לו הדרך בקש לצאת את היכר לפני האוטובוס.

מכל האמור עולה כי מתעורר הספק באשר לאשמת הנואם ומאחר ובמשפט פלילי עסקין ועל בית המשפט להרשיע נואם רק אם הוכחה אחריותו מעבר לכל ספק סביר, אני מזכה את הנואם מהعبירות המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א אדר ב תשע"ד, 23 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

מצורחות: נא לשלוח לצדדים פסק הדין. המועד הקבוע ליום 26.3.14 מבוטל.